

pengekassen, og så kan de pågældende få lov at sejle deres egen sø. Det synes jeg er overraskende, og det skuffer mig faktisk en del.

Derudover vil jeg godt sige, at den økonomiske logik, som man forsøger at gøre rede for i bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan jeg slet ikke fatte, og det kunne selvfølgelig være mine evner, der ikke slog til. Men når man siger, at Danmark er nødt til at gå ud at låne på markedet for at klare det her problem, er det jo simpelt hen ikke rigtigt. Danmark har en udmærket økonomi i den forstand, at vi har overskud på betalingsbalancen. Vi har ingen problemer i forbindelse med transaktioner omkring ulands-hjælpen, og vi har det slet ikke i forbindelse med spørgsmålet om gældsslettelse. Så jeg forstår ikke, hvad det er, Fremskridtspartiet vil med de bemærkninger. De er efter min bedste opfattelse fuldstændig forkerte.

Endelig vil jeg godt sige, at jeg også synes, der kan være grund til i det videre arbejde omkring beslutningsforslaget at spørge ministeren lidt mere præcist om, hvordan dette nu vil blive brugt i forhold til de ulande, som man tilbyder gældsslettelse med god grund, men hvor man må sige, at det jo er hjælp til selvhjælp. Det er et forsøg på at få de pågældende lande til også at opføre sig så fornuftigt, at de kan få noget ud af gældsslettelsen. Derfor synes jeg, at udvalgsarbejdet netop giver en god mulighed for at få en dialog med ministeren om det spørgsmål.

Bruno Jerup (EL):

Det er jo et fantastisk forslag, som ligger her fra Fremskridtspartiet. Det er lidt svært at se, hvad der er hovedbegrundelsen for det; om det er sådan almindelig surhed over, at ministeren har handlet vel hurtigt, eller det blot er et led i partiets almindelig modvilje mod alt, hvad der handler om bistand til udviklingslandene.

Hvad det ikke er, er et seriøst begrundet forslag. Jeg vil godt fremhæve et par absurde påstande fra bemærkningerne, som desværre ikke er et 1. april-forslag. Og jeg citerer:

»Også af hensyn til udviklingslandene er det en dårlig idé at eftergive gælden. For befolkningen og politikerne i udviklingslandene demonstrerer Danmark derved en overlegen kolonimagtholdning.«

Eller – og jeg citerer igen:

»Danmark er nemlig ikke noget rigt land, der har råd til at yde gaver til hele den store verden. Danmark er et dybt forgældet samfund, som derfor ikke har noget overskud at øse af.«

Og det tredje citat:

»Ingen lande er håbløse! Der ligger et næsten uforskammet synspunkt i at hævde, at et land aldrig kommer ud af gældskrisen.«

Med de ovennævnte tre citater vil jeg prøve på at anskueliggøre, at begrundelsen dybest set er noget vrøvl. Hvis man f.eks. har den politik, at en person, som er dybt forgældet – lad os tage en person i Danmark; det kan være en person, der er gået konkurs – så er det altså Fremskridtspartiets grundtanke, at det er enormt undertrykkende, det er enormt skadeligt for den person, at man går ind og f.eks. laver en gælds-eftergivelse, så vedkommende kan komme videre. Det er ydmygende efter Fremskridtspartiets holdning at gå ind og eftergive gælden. Nej, vedkommende skal søreme for at bevare sin selvrespekt hænge på 10 eller 50 mio. kr., som vedkommende formodentlig aldrig bliver i stand til at betale.

Hvad er det for en logik?

Og hvad er det for en logik, at hvis et land, f.eks. Danmark, har gæld, så har vi ikke råd til at give noget væk? Danmark er jo et meget rigt land. Vi er så rigt et land, at vi faktisk har råd til at have gæld. Det er ikke altid sådan, at det, at man har gæld, har noget at gøre med, hvor rig man er. Det tror jeg da heller ikke at Fremskridtspartiet mener. De folk, der faktisk har mindst gæld, er som regel også dem, der har mindst overhovedet. For der er ikke nogen, der vil låne dem penge.

Derfor er det at have gæld ikke nødvendigvis et udtryk for fattigdom. Det kan godt være udtryk for en meget solid økonomi. Og sådan er det også. Danmark er faktisk et tilstrækkelig rigt land. I andre sammenhænge kan vi godt kritisere, hvordan det danske samfund er, men når vi vurderer det i forhold til udviklingslandene i verden, er Danmark et rigt land; vi har råd til at give udviklingsbistand, og vi har råd til at eftergive den gæld.

Derfor synes jeg, at Fremskridtspartiet kommer med et utrolig dårligt forslag, som – sådan som jeg oplever det – alene kan være udtryk for måske surhed, måske er det et drilleforslag. Det ved jeg ikke. Men i hvert fald er det ikke et forslag, som Enhedslisten på nogen måde kan støtte. Vi ønsker derimod, at man går videre i den retning med eftergivelse af udviklingslandenes gæld, så man kommer væk fra, at de har gæld til Danmark, og således at de får deres bistand som et regulært tilskud.